

CO PÍŠÍ JINDE

Irena Jirků
Eva Jiříčná

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Svou výjimečnou kariéru architekta Eva Jiříčná charakterizuje střídme – jako „dlouho prošlapanou cestu, na níž zůstávají stopy hlubší i méně výrazné“. Ani po svých 80. narozeninách, jež oslavila 3. března, se nechystá zpomalit tempo. Nadále bude pracovat sedm dní v týdnu.

Nemohu si pomoci a musím se nejdříve zeptat na Steva Jobse. Ženu, která jej odmítla, nepotkám zrovna každý den. Jak se to přihodilo?

Někdy na začátku 90. let se rozhodl, že otevře vlastní obchody, a v každém z nich chtěl mít skleněné schodiště. Jak ho to napadlo, nevím, snad někde nějaké takové schodiště viděl a zalíbilo se mu. Nevím také, jak se dozvěděl o naší londýnské kanceláři, ale dá se předpokládat, že mu o nás řekli lidé, kteří s námi tehdy spolupracovali v Americe na řadě obchodů. Prostě – jednoho dne mi zavolal a vzápětí poslal letenku do San Franciska, tam mě před letištěm čekal šofér, dopravil mě do výzkumného komplexu Applu a sekretářka mě ihned zavedla do místnosti, kde sedělo už asi deset lidí. Sotva jsem se posadila, přišel Steve Jobs. Byl bos, v trenýrkách a v tričku, a jak bylo jeho zvykem, šel rovnou k cíli. „Příští rok postavíme 300 obchodů po celém světě!“ prohlásil. „To je nemožné,“ odpověděla jsem. „Pro mě nic není nemožné,“ opáčil a nechtěl slyšet další argumenty.

A postavil tedy 300 obchodů během jednoho roku?

Samozřejmě že nepostavil. Za tak krátkou dobu se to nedalo ani administrativně vyřídit. Pokud se nepletu, první obchod nakonec otevřel až za pět let.

Rozešli jste se hned po první schůzce?

Kdepak, byla jsem v San Francisku na jednáních nejméně dvacetkrát. A po každé to bylo složité. Kromě skleněného schodiště chtěl ještě dřevěnou podlahu, kterou znal z obchodů firmy Gap, u níž si kupoval ony šortky, ale tím jeho představy končily. Jenže já namítala, že

nemůžeme začít s dřevěnou podlahou, ale musíme mít celkový koncept.

Co na to říkal?

Vztekal se. A vedle něho seděli američtí architekti, kteří se mnou měli spolupracovat, a kývali: „Yes, yes.“ V takovém rozpoložení jsme došli až k prototypu. Najal v centru San Franciska továrnu a tam jsme začali stavět, mezitím se snažil získat prostory pro první skutečný obchod vedle jednoho z tamních obchodních center, ale narazil na odpor úřadů, protože tam nebylo místo na parkoviště. Nastaly klasické administrativní tahalice a my mezitím posunovali v prototypu strop o pět centimetrů výš a zeď o půl metru doprava nebo doleva a nikam to moc nevedlo. Potíž byla také v tom, že jsem byla tehdy velmi vytížená v londýnské kanceláři, jenže Jobs od nás nechtěl jednat s nikým jiným než se mnou a čím dál častěji vyžadoval mou přítomnost v San Francisku. Neměli jsme mobily ani Skype, takže jsem v letadle trávila hromady času. Nezapomenu, jak jsem se jednou vracela zase do Londýna a z telefonní budky po přiletu zavolala své asistence, jestli mám čas se jet domů osprchovat, anebo musím hned do práce. Nenechala mě skoro ani domluvit: „Právě volal Jobs. Máš ihned sednout na letadlo a vrátit se zpátky.“

Vrátila jste se?

Řekla jsem si, že na to jsem už fakt stará, abych byla za blázna. A když má někdo dobrou myšlenku, určitě počká 24 nebo i 48 hodin.

Tehdy definitivně přetekl pohár?

Spíš to byl impuls, abych to znovu zvažila. Steve Jobs chtěl „nejlepší skleněné schodiště na světě“, ale proč vlastně? Pro efekt. Já skleněné schody vždy navrhovala kvůli tomu, aby jimi prošlo světlo a osvětlilo temné části prostoru. Moje schody nebyly jen na efekt. Tak o tom jsem přemýšlela, a když vznesl požadavek, abych prostě v San Francisku zůstala, došlo mi, že nechci dělat zbytek života schody pro Steva Jobse.

Urazil se?

Myslím, že ne. Obchody Applu byly pro něj sice zajímavý projekt, ale důležitější byly přece jen samotné počítače. Vlastně jsme se ani nerozešli ve zlém. Odmítla jsem se přestěhovat do Ameriky, ale doporučila jsem kolegovi Tima, statika, který měl kancelář v New Yorku. A ten také dodnes navrhuje Apple Stores. Jejich schodiště podle mého soudu sice postrádají architektonický rozměr a nejsou tak krásná, jak by mohla být, ale plní zadání.

Jak vás tak poslouchám, jednání s klientem nejsou zrovna jednoduchá disciplína.

Já to ale přesto mám ráda. Klient má v hlavě třeba bílý dům a architekt to musí respektovat, analyzovat a vysvětlit mu to tak, aby klient věděl, co pro něj ten bílý dům tedy znamená.

A nakonec vznikne dům, který vůbec není bílý...

... a klient je přesto spokojený. Ano, i takové bývá rozuzlení. Pokud však ti dva nekomunikují tak, až se nakonec oběma líbí to, co vzniká, nemá jejich spolupráce smysl. Jeden můj kolega říká, že architekt by měl vystudovat psychologii dřív než architekturu.

Odmítla jste ještě nějaké další významné zakázky?

Občas byla naše kancelář tak vytížená, že už prostě neměla kapacitu. Odmítla jsem také pár projektů, o nichž jsem si myslela, že pro ně nejsme ti praví. A několikrát se stalo, že jisté charakterové vlastnosti klienta mi bránily, abych s ním mohla spolupracovat. A pak také někdy klient nezaplatí a z projektu sejde.

Přešla jste do přítomného času, takže jde o čerstvé zkušenosti třeba i z Česka?

Neplatičí žijí na celém světě a jsou to většinou lidé, kteří mají nejvíc peněz. Jednou jsme se soudili s Francouzem, který si nechal udělat návrh obchodu v Paříži, ale když to bylo hotové, prohlásil, že se mu to nelíbí, nezaplatil, ale podle našich návrhů stavěl dál. Zažalovali jsme ho, u soudu prohrál, ale ve výsledku jsme všichni ztratili.

Jak se dnes vůbec žije architektům v Anglii?

Architekti nejsou dobře placeni nikde ve světě, s výjimkou Itálie a Jižní Ameriky. Tam si naši práce cení a žijí tam osvětlení investoři. Naproti tomu v Anglii, Francii či Německu velké peníze vydělávají jen komerční architekti. Navrhují pro developery komplexy o stovkách bytů a estetika má smysl, jedině když víc vydělá. A tak to sekají jako cvičky u Bati.

Mimochodem, váš otec byl úspěšný architekt a pracoval právě pro Baťu. Proč vám ale později architekturu rozmlouval? Tatínek, kterého jsem velmi milovala, mi řekl: „Prosím tě, dítě, jak můžeš přemýšlet o tomhle oboru? Na škole se zamiluješ, vezmeš si architekta a staneš se architektovou ženou. To se stalo všem mým spolužačkám – Štursově, Voženílkové. Vyber si jinou profesi.“

Možná měl pravdu, ne? Navíc se zrovna psala 50. léta a v kurzu byly spíš jeřábnice než architektky.

Nikdy jsem se nezabývala tím, jestli doba přeje ženám, nebo ne. Pro architekturu jsem se rozhodla víceméně z trucu. Původně jsem chtěla studovat chemii, ale pohádala jsem se s chemikářem, a tak jsem maturovala z fyziky. Byla to hloupost hodná mých tehdejších sedmnácti let, anebo – možná – životní klika? Když mi došlo, že s touhle maturitou mě na chemickou fakultu nevezmou, bylo už pozdě. Za komunismu jste musela studovat, anebo pracovat, a tak jsem dostávala nejrůznější rady: „Vyber si obchodní nebo sklářskou školu, dobrá je i UMPRUM...“ Samé „ženské obory“! A to mě teda rozčílilo. Až můj kamarád Josef Vrana se zeptal: „Proč se mnou nejdeš na architekturu?“ Hlásilo se nás 300, vzali 60 a z toho šest holek. Myslím, že jsem prošla s odřenými ušima, zachránila mě matika. Jak se posléze ukázalo, všichni kluci s ní měli potíže, zatímco já nebyla zase žádný lumen v kreslení. Dnes – paradoxně – jsem asi už jediná, kdo ze současných architektů ještě kreslí.

Kreslíte návrhy stále ručně?

Během studia jsem s kreslením tvrdě bojovala, a snad právě proto jsem si na něj vytvořila návyk. Dnes se vyjadřuju tužkou a papírem, když komu-

nikuju s klienty, když vysvětluju nápady a záměry. Jsem přesvědčená, že se díky tomu propracujeme k lepšímu výsledku, než kdybych jen něco ukazovala na počítači.

Ale posléze dojde i na počítač, ne?

Když jde už o konkrétní věci nebo detaily, tedy o výkresy, přenášejí se pak samozřejmě do počítače. To ovšem přenechávám mladším kolegům, já to neumím.

Říkáte, že jste si nelámala hlavu s tím, že jako žena můžete mít v této profesi těžší podmínky. A jaké to tedy pak bylo ve skutečnosti?

Samozřejmě, přijdete na školu, je vám sedmnáct a první, co se dozvíte, je, že jsou holčičí projekty a klučičí projekty. A největší úspěch, kterého můžete docílit, je, když profesor nad vaší prací zvolá: „To ale vůbec nevypadá jako holčičí projekt!“ A tak je to pořad.

Tedy i dnes?

Ne, dnes je to jinak. Roky jsem zvala k závěrečným zkouškám na architektuře, kde se setkávám se spoustou mladých a skvělých architektek. Jsou moc dobré. Když jsem přijela v roce 1969 do Anglie a začala pracovat v první velké kanceláři, bylo nás tam jen několik žen. A pak jsem už ve všech firmách byla sama.

Nestala jste se paní architektovou, ale být sama mezi muži asi nebyl žádný med. Jinak to nešlo, všechny kolegyně postupně odpadly, protože měly děti. Většina v domácnosti zůstala, těch pár, které se po letech vrátily, začínalo v kanceláři zase od píky – jako kresličky, protože mezitím obor poskočil milovými kroky. Ano, to bylo těžké. Když jsme makali na projektu brightonského přístavu, měla jsem úžasného šéfa, který si ale nedovedl představit, že by si podřízená vzala odpoledne volno, protože její dítě má horečku. Jistě by také nepochopil, kdyby viděl, jak jsem svým kolegyním o mnoho let později platila taxíka, aby byly ve školce co nejrychleji. I tehdy, v 80. letech, jsem však byla v naší profesi výjimka. Dnes je situace úplně jiná. Až opačná. Nastala doba ženy – až se to trochu přehání, řekla bych.

Jak se chovali Angličané k uprchlicím z Československa?

Když někdo přišel ze země za železnou oponou, dostal nálepkou komunisty. A nikdo mu nedůvěřoval. Kamarád mě třeba vzal na víkend do anglické vesničky, do domečku ze 14. století, domácí paní si mě prohlédla od hlavy až k patě a pak prohodila udiveně směrem k příteli: „Ona ale vypadá stejně jako my!“ To byly perné situace. Jinak si ale nemůžu na Angličany stěžovat, kdo mohl, pomohl. Právě ten nesmlouvavý šéf z Brighton Marina mi třeba půjčil klíče od svého venkovského domu, abych tam mohla vzít na týden maminku, když za mnou po letech mohla přijet. Znovu jsme se tam poznávaly.

V Británii jste na sebe upozornila zajímavou realizací bytů a obchodů. Dnes říkáte, že ráda navrhujete dům, obchod i židli. Ani honoráře nerozhodují?

Nemůžeme si dovolit zbankrotovat, ale peníze nejsou nejdůležitější. Jen podle nich si zakázky nevybíráme.

Předpokládám, že mi ani neřeknete, kterou ze svých realizací máte nejraději.

Superlativ je strašlivě těžký. Je za mnou 50 let práce, vyšlapaná cesta, která má někde hlubší stopy. Když jsme dávali dohromady výstavu pro Dox, překvapilo mě, na kolik projektů jsem už zapomněla, k jiným mě vážou silné emoce a vzpomínky. Mám ráda lidi na stavbě, kteří se perou s mými nápady. Když se mi podaří s nimi navázat dialog, když se mnou sdílí dokonce i nadšení a ještě mi třeba dokážou poradit, tak to je asi to nejlepší, co se mi mohlo v architektuře stát.

Právě jste v pražské kanceláři AI-Design dokončili nový projekt, chystáte výstavu. Jak se zdá, jedete stále na plný plyn. Nebylo by na čase trochu zpomalit?

Když chcete tuhle profesi dělat, musíte na sto procent. To platilo před 50 lety a platí to stále. I když zrovna nesedím v kanceláři u stolu, promýšlím nějaké detaily, body, prezentace. Architektura je stále se mnou. Sedm dní v týdnu. Tak to, doufám, už zůstane.

[Hospodářské noviny, 1. 3. 2019, s. 12, © 2018 Economia, a. s. ISSN 0862-9587]

Průzkum mapoval architektonicky a urbanisticky cenná místa Třince

Město Třinec na Frýdecko-Místecku si nechal udělat průzkum mapující architektonicky a urbanisticky hodnotná místa ve městě. Dosavadní výsledky ukazují, že je v Třinci minimálně 200 architektonicky cenných staveb a 70 urbanisticky hodnotných území. Výsledky analytického průzkumu bude moci při svém rozhodování využívat například stavební úřad.

„Dosud se v Třinci podrobný architektonický ani urbanistický průzkum nedělal, takže tyto hodnoty nebyly zatím podchyceny. Mapovali jsme historický vývoj Třince z hlediska osídlení po jednotlivých obdobích od středověku po současnost a narazili jsme na řadu území s vysokou urbanistickou hodnotou a na architektonicky cenné stavby, které by měly být podle našeho názoru v Třinci určitě zachovány,“ uvedla architektka Helga Bencúrová-Kozelská, která se na průzkumu podílela.

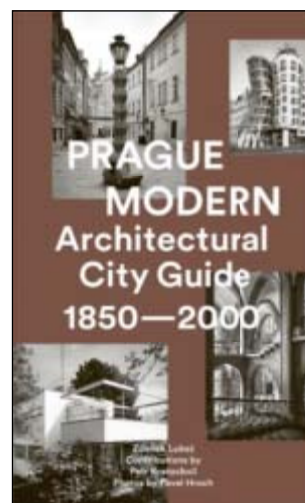
Podle ní má katastrální území města určitou strukturu, kterou by bylo potřeba dodržet. *„Stavební úřad proto dostal v rámci našich podkladů i doporučení, jak postupovat při povolování staveb, aby zůstaly výše zmíněné hodnoty zachovány,“* uvedla architektka.

Průzkum se zatím uskutečnil na katastrálním území Třince a v jeho částech Horní a Dolní Líštná, Lyžbice, Guty, Karpentná, Oldřichovice, Tyra, Český Puncov a Kojkovice. V Neborech se nyní dokončuje.

Za cenná místa architekti označili například různé zemědělské usedlosti, dělnické kolonie i jednotlivé domy z počátku 20. století. Při průzkumu využívali i archivní materiály.

„V archivech jsme dohledali významná jména vídeňských architektů, kteří na žádost Třineckých železáren projektovali v mnoha případech stavby na území Třince. Mezi ně patří například nová dělnická kolonie na Folvarku mezi farou a hřbitovem, řada bytových domů na ulici Kaštanové a další stavby na území Dolní Líštné. Tyto specifické dělnické kolonie byly velice citlivě urbanisticky stavěny a nejnajdeme je široko daleko,“ doplnila architektka. Výsledky průzkumu chce město na podzim představit veřejnosti a připravit i besedu s architektky.

[ČTK 25. 3. 2019. In: Stavba WEB online. Dostupné z: https://stavbaweb.dumabyt.cz/przkum-mapoval-architektonicky-a-urbanisticky-cenna-mista-tince-20771/clanek.html?newsletter-id=8985&utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=2019-03-25

KRATOCHVÍL, Petr – LUKEŠ, Zdeněk – HROCH, Pavel. Prague Modern Architecture City Guide 1850–2000

[1. vyd. Praha: Paseka, 2019, 320 s. ISBN 978-80-7432-934-0.]

To nejlepší z populární řady architektonických průvodců Praha moderní vychází v jednom svazku v angličtině. Dvě stovky významných, slavných i méně známých staveb z doby secese, modernismu, funkcionalismu nebo konstruktivismu. Fotografie zachycují současný stav architektury v historickém centru Prahy a v prstenci sedmnácti přilehlých částí. Nechybí přehledné mapy s vyznačenými objekty.

TISKOVÉ ZPRÁVY

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

MMR hlásí obrovský zájem o národní dotace. Žádosti se vyhodnocují

Ministerstvo pro místní rozvoj v průběhu podzimu vyhlásilo výzvy na podávání žádostí o národní dotace v oblasti bydlení, cestovního ruchu, územního plánování a regionálního rozvoje. Zájem o národní dotace byl enormní, přičemž převís žádostí v některých dotač-

ních programech je až desetinásobný. Žádosti budou vyhodnoceny nejdříve na konci dubna a v průběhu května.

„Velké množství zájemců o dotace se na nás obrací ohledně stavu svých žádostí. Vzhledem k velkému počtu přijatých žádostí, který ukazuje důležitost a potřebu naší podpory, všechny žadatele prosíme, aby vyčkali na uveřejnění seznamu vyhodnocených žádostí. Ty vždy vyvěšujeme na našich webových stránkách pod jednotlivé programy a dotační tituly,“ uvedl náměstek pro řízení sekce evropských a národních programů Zdeněk Semorád.

Nejvíce žádostí eviduje Ministerstvo pro místní rozvoj od obcí do třech tisíc obyvatel na místní komunikace, kde se sešlo přes tisíc žádostí o dotace s požadavkem přes dvě miliardy korun, a na rekonstrukce a přestavbu veřejných budov. Zde se finanční požadavek dostal přes dvě a půl miliardy korun. Celkově se v rámci programu Podpora rozvoje regionů 2019+ sešlo přes čtyři tisíce žádostí. Velký zájem byl také například o pečovatelské byty a o podporu výstavby výtahů a bezbariérových vstupů do bytových domů.

Příjem žádostí o podporu v rámci národních programů Ministerstva pro místní rozvoj byl zahájen v průběhu podzimu minulého roku. Většina z nich byla ukončena k 28. únoru. Ministerstvo pro místní rozvoj nyní musí všechny žádosti důkladně vyhodnotit. Výsledky hodnocení budou zveřejněny nejdříve na konci dubna a v průběhu května. Žadatelé by tedy měli sledovat webové stránky jednotlivých programů/dotačních titulů na www.mmr.cz, kde dané seznamy naleznou.

Výzva na podávání žádostí o dotace v rámci programu Podpora regenerace brownfieldů pro nepodnikatelské využití a programu Studie využití vládou doporučených brownfieldů končí až 31. 5. 2019. Pro zájemce o dotace v rámci těchto programů připravilo ministerstvo seminář, který se konal 23. dubna.

[Tisková zpráva z 29. 3. 2019. Dostupné z: <https://www.mmr.cz/cs/Ostatni/Web/Novinky/MMR-hlasi-obrovsky-zajem-o-narodni-dotace-Zadosti>]

Program VÝSTAVBA dostal od vlády zelenou

Dne 15. dubna odsouhlasila vláda nový dotačně-úvěrový program Výstavba, který připravilo Ministerstvo pro místní rozvoj. Program přispěje ke zvyšování dostupnosti bydlení. V dalších letech by se tak ročně mohlo v obcích postavit až dva tisíce sociálních a dostupných bytů. Státní fond rozvoje bydlení zveřejní výzvu pro příjem žádostí co nejdříve, tedy ihned po nabytí účinnosti nařízení vlády.

„Program Výstavba je naší reakcí na kritickou situaci v některých regionech a nutnost přijít s rychlým, přímocárým řešením. Naším hlavním cílem je pochopitelně zlepšit dostupnost bydlení. Smyslem financování přes Státní fond rozvoje bydlení je možnost kombinace dotace a výhodného úvěru a nemusí se jednat ani o výstavbu na zelené louce, možný je i nákup jednotlivých bytů, které po rekonstrukci mohou sloužit k sociálnímu bydlení. Sociální byty budou určeny skutečně pro ty potřebné a možnost využití dostupného bydlení bude dle obce. Právě obce vědí nejlépe, kdo u nich žije a kdo tuto pomoc nejvíce potřebuje. Může se tedy

jednat například o seniory či o matky samoživitelky,“ uvedla ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová.

Nový program Výstavba budou moci využívat obce na investiční akce v oblasti výstavby obecních bytů, a to jak sociálních nájemních bytů určených pro domácnosti, u kterých došlo k tzv. tržnímu selhání v oblasti bydlení, tak nájemních bytů určených pro středně příjmové domácnosti a pro domácnosti veřejně prospěšných profesí (lékaři, učitelé, policisté, apod.) podle potřeb obce tak, aby docházelo k sociálnímu mixu v dané lokalitě a byla udržena, případně se dále rozvíjela, kvalita veřejných služeb.

Pro letošní rok má Státní fond rozvoje bydlení připravenou celkem jednu miliardu korun (z toho na sociální byty 650 mil. Kč a na úvěry 350 mil. Kč). „V následujících letech chceme pro každý rok vyjednat tři miliardy korun, z toho dvě miliardy na dotace a jednu miliardu na zvýhodněné úvěry,“ dodává Klára Dostálová. V případě sociálních bytů se počítá s investiční dotací až do výše 100 % uznatelných nákladů, v případě dostupných bytů pro středně příjmové a jiné osoby bude umožněna kombinace s nízkouročeným úvěrem ze SFRB, případně komerčním úvěrem nebo vlastními zdroji obce. Obce tedy samy rozhodnou, kterou formu bytové výstavby budou preferovat.

Program Výstavba svými parametry z velké části nahrazuje původně zamýšlený zákon o sociálním bydlení. Ministerstvo pro místní rozvoj aktuálně připravuje základní teze pro státní Koncepti bydlení po roce 2020, ze které vzejde případná potřeba dalších legislativních norem pro řešení dostupnosti bydlení v České republice.

[Tisková zpráva z 15. 4. 2019. Dostupné z: <https://mmr.cz/cs/Ostatni/Web/Novinky/Program-VYSTAVBA-dostal-od-vlady-zelenou>]

Jednání o období 2021–2027 pokračují: na MMR proběhlo setkání s Evropskou komisí

Ministerstvo pro místní rozvoj přivítalo 4. dubna zástupce Evropské komise, aby s nimi prodiskutovalo přípravu programového období 2021–2027.

Tématem jednání byla příprava zastřešujícího dokumentu – Dohody o partnerství, představení způsobu koordinace zpracování operačních programů i diskuse o klíčových aspektech obsažených v legislativě pro EU fondy, jako je například míra spolufinancování, tematická koncentrace a další.

„Setkávání se s Evropskou komisí a vyjasňování si vzájemných priorit je stěžejní pro úspěšné nastavení příštího programového období. Jsme ve fázi, kdy vláda schválila strukturu operačních programů a určila řídicí orgány. Rámcově známe, jaké oblasti budou které programy podporovat, a nyní je dále rozpracováváme, a to jak na základě potřeb ČR a platných strategií, tak na základě pravidel pro financování oblastí daných Evropskou komisí. Na konci února byla Evropskou komisí zveřejněna Zpráva o ČR pro rok 2019, což je analytický rozbor aktuálního stavu a potřeb ČR, ze kterého vyplývají určité oblasti, jako je například výzkum a inovace či dopravní sítě, na které bychom prostředky z fondů EU měli zaměřit prioritně. I o nich jsme dnes s Evropskou komisí diskutovali,“ uvedl David Škorňa, ředitel odboru Dohody o partnerství, evaluací a strategií Ministerstva pro místní rozvoj.

Zpráva Evropské komise o České republice zahrnuje celkem 43 doporučení, na které by se měla ČR při nastavování priorit pro financování pro příští období zaměřit. Většina z těchto oblastí je již obsažena v Národní koncepci realizaci politiky soudržnosti v ČR po roce 2020, z níž vychází nastavení operačních programů, které na začátku února schválila vláda.

Na programu jednání byla i další témata, jako jsou zkušenosti se zaměřením podpory podle typu území (integrováné nástroje), harmonogram zpracování Dohody o partnerství či základní podmínky, které je nutné splňovat pro možnost čerpání prostředků z evropských fondů. Tématem byly také finanční podmínky pro čerpání, jako je míra spolufinancování či doba, po kterou je možné přidělené prostředky čerpat.

[Tisková zpráva z 4. 4. 2019. Dostupné z: <https://mmr.cz/cs/Ostatni/Web/Novinky/Jednani-o-obdobi-2021-2027-pokracuji-na-MMR-probe>]

Na podporu bydlení šla vloni více než miliarda korun

Vláda dnes schválila výroční zprávu Státního fondu rozvoje bydlení. V oblasti bytové politiky v loňském roce pokračoval trend růstu výstavby a rekonstrukce bytového fondu. Byly například schváleny výhodné úvěry za více než 800 milionů korun. Velký ohlas zaznamenal i program na pořízení nebo rekonstrukci bydlení pro mladé lidi do 36 let, který je zaměřen především na vlastnické bydlení v menších městech a na venkově. Mladí k 31. 12. 2018 požádali o 668 milionů korun, k březnu letošního roku pak o 780 milionů korun.

„Kvalita bydlení v České republice se každým rokem zlepšuje nejen díky evropským fondům. Také programy Ministerstva pro místní rozvoj samozřejmě směřujeme ke zvyšování kvality bydlení, přičemž musíme souběžně řešit otázku samotné dostupnosti bydlení, která tíží zejména velká města. Státní fond rozvoje bydlení podpořil kombinací nízkouročených úvěrů a dotací v roce 2018 bydlení více než jednou miliardou korun,“ říká ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová.

Mezi hlavní loňské novinky patří program Regenerace sídlišť – úprava veřejných prostranství. Během dubna letošního roku bude vyhlášen program Výstavba, jehož cílem je zvýšit výstavbu obecních bytů, a to jak sociálních ná-

jenních bytů určených pro domácnosti, u kterých došlo k tržnímu selhání v oblasti bydlení, tak nájemních bytů určených pro středně příjmové domácnosti a pro občany ve veřejně prospěšných profesích, ať už jde o policisty, učitele nebo lékaře. Obce samy rozhodnou, kterou formu bytové výstavby budou preferovat a kterou formu podpory využijí.

Další velká změna se odehrála ve vedení Státního fondu rozvoje bydlení. V závěru roku 2018 se stala jeho ředitelkou Hana Pejpalová, která Fond provede transformací na Státní fond podpory investic.

[Tisková zpráva z 25. 3. 2019. Dostupné z: <https://mmr.cz/cs/Ostatni/Web/Novinky/MMR-Na-podporu-bydleni-sla-vloni-vice-nez-miliard>]